

ת"פ 31515/05/16 - מדינת ישראל נגד שרון הולצמן

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 31515-05-16 מדינת ישראל נ' הולצמן

לפני
המאשימה
כבוד השופט חאלד כבוב
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)
מנחם בגין 154, תל אביב
טל': 073-3736084; פקס: 073-3736085

נגד
הנאשם
שרון הולצמן
ע"י ב"כ עו"ד ארי שמאי
אבן גבירול 52, תל אביב
טל': 03-6959996; פקס: 03-6955131

גזר דין

פרטי האישום

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, עבירה של זיוף המשפיע על עסקאות לפי סעיף 419 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה של תרמית בקשר לניירות ערך בדרך של הנעה או ניסיון להניע לרכוש ניירות ערך, עבירה לפי סעיף 54(א)(1) לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק ניירות ערך**").

הודאת הנאשם ניתנה לאחר שהנאשם כפר תחילה במיוחס לו בכתב האישום אך חזר בו מכפירתו בטרם התחלתי בשמיעת הראיות בתיק.

לפי המפורט בכתב האישום הנאשם, שהינו זמר יוצר ישראלי, נהג לסחור בבורסה מעת לעת.

גבעות עולם חיפושי נפט שותפות מוגבלת (1993) (להלן: "**גבעות**") הינה שותפות מוגבלת העוסקת בחיפוש גז ונפט כאשר בעת הרלוונטית בחודשים נובמבר-דצמבר 2012 נסחרו יחידות ההשתתפות של השותפות בבורסה לניירות ערך בתל אביב בע"מ (להלן: "**הבורסה**").

גז-פרום נפט היא החברה החמישית בגודלה ברוסיה בתחום ייצור נפט וזיקוקו.

"גלובס" הוא עיתון כלכלי בישראל המספק לקוראיו מידע פיננסי על היום החולף ולו אתר אינטרנט הכולל חדשות ותכנים מעולם העסקים וכן פורטל פיננסי, אפשרות לניהול תיק אישי וירטואלי וכלים פיננסיים למשקיעים בשוק

ההון. אתר האינטרנט "ספונסר - הספונסר שלך בשוק ההון" הציע לציבור הגולשים בתקופה הרלוונטית שירותי מידע בנושאי כלכלה, מימון ושוק ההון בארץ ובחו"ל כאשר בין השאר מאפשר האתר כניסה לפורומים בתחומים שונים בשוק הון באמצעות רישום ראשוני של שם משתמש וסיסמא.

בשלהי שנת 2012 השתתף הנאשם בפורומים כלכליים שונים ובעיקרם באתר ספונסר, שם פעל באמצעות שלושה שמות משתמש שונים אותם גיבה בשלוש תיבות מייל שפעל באמצעותן מאותן כתובת IP.

לנאשם חשבון בנק בסניף בנק הפועלים שבאמצעותו סחר בניירות ערך בבורסה מדצמבר 2009 עד פברואר 2013 וככלל הוא מחזיק בניירות ערך מספר ימים ואינו פועל במסחר יומיומי.

ביום 17.12.2012 רכש הנאשם ניירות ערך "גבעות".

בתקופה הרלוונטית פעל הנאשם להפצת מידע חיובי כוזב ביודעו שאינו אמת בכדי להניע אחרים לרכוש ניירות ערך של גבעות וזאת במטרה להשפיע על שער יחידות השתתפות גבעות בבורסה באמצעות זיוף כתבה והפצתה בפורומים כלכליים. במסגרת פעילותו התרמיתית שנועדה להפיץ מידע חיובי כוזב, זייף הנאשם באמצעות מחשבו האישי מסמך שנחזה להיות כתבה אינטרנטית של עיתון גלובס אותה הכתיר בכותרת: **"רעידת אדמה: גזפרום הרוסית מציעה לרכוש את גבעות עולם"**. תוכן הכתבה כלל נתונים פרי דמיונו של הנאשם בדבר הרכישה הצפויה כאשר תוכן זה היה כוזב ולא פורסם על ידי גלובס (להלן: **"הכתבה"**).

כשלושה שבועות טרם הפצת הכתבה פעל הנאשם באתר ספונסר עם שניים מתוך שמות המשתמש שלו על מנת לברר את ההשפעה האפשרית על שער גבעות במידה וגזפרום הרוסית תרכוש אותה.

יום לפני פרסום הכתבה המזויפת רכש הנאשם במהלך יום המסחר בבורסה, דרך חשבונו הפרטי, את נייר הערך של גבעות בסך כספי של 100,000 ש"ח בשער 4.6 אגורות ולמחרת, 18.12.2012, העלה הנאשם לרשת דף אינטרנט ובו הכתבה, זאת כדי להטעות משקיע סביר, ובהמשך משך כשעה ורבע הפיץ הנאשם בפורומים שונים של אתר ספונסר הודעות שונות בדבר הצעת הרכש השקרית הכוללת קישור לעמוד המזויף של אתר גלובס בו פורסמה לכאורה הכתבה. הנאשם פעל גם בפורומים כלכליים נוספים תוך הפצת הצעת הרכש השקרית ותוך שהוא נעזר בשמות משתמש שונים. כל זאת באמצעות שימוש בתוכנות מחשב שונות ובשרת המשמש לצורך הסתרת כתובת IP כדי להסוות את זהותו ופועלו.

שעה לאחר פרסום הודעות הנאשם בפורומים השונים, התגלה כי הן שקריות והפרסומים הורדו מהאתר ובהמשך הנאשם הסיר בעצמו את הכתבה מהרשת.

ביום 19.12.2012, יום למחרת הפצת הכתבה, ניסה הנאשם למכור את אחזקותיו בגבעות בשער 4.8 אגורות אך הניסיון לא צלח ורק ביום 23.12.2012 הוא הצליח בכך ומחר בשער 4.7 אגורות וקיבל תמורה כספית של 102,174 ש"ח. פעילותו האסורה של הנאשם הניבה לו רווח של כ-2,000 ש"ח.

2. בא כוח הנאשם עתר לבית המשפט להורות על קבלת תסקיר שירות מבחן בטרם טיעונים לעונש וחרף התנגדות בא כוח המאשימה נעתרתי לבקשה תוך שציינתי שמדובר במקרה לא שגרתי, זאת בהיתן העובדה שהוצגה בפניי תעודה רפואית ממרכז לבריאות הנפש שלוותה שמשום צנעת הפרט אינני מפרט את האמור בה אך על פי תוכנה של זו, הנאשם היה מטופל בבית החולים והוא נמצא במעקב פסיכיאטרי.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

3. בא כוח המאשימה, עו"ד עיסוק, ביקש להדגיש את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, התכנון המוקדם לה מספר שבועות לפני פרסום הכתבה כאשר הוא בדק מה תהא ההשפעה של הידיעה על שער נייר הערך, הרכישה המוקדמת בהיקף לא קטן, זיוף דף האינטרנט כאילו מדובר בכתבה מאתר גלובס, הפעולה באמצעות מספר שמות משתמש שונים, הפצת הכתבה במספר פורומים, הסוואת כתובת ה-IP כדי להקשות על גילוי - כל זה מצביע על כך שאין מדובר במעשה שהוא פועל יוצא של החלטה רגעית או גחמה, אלא בעבירה מתוכננת היטב כאשר הנאשם ביצע את כל הפעולות האלה כדי להטעות משקיעים באמצעות זריעת אינפורמציה מוטעית.

מעשי הנאשם העמידו בסכנה משקיעים רבים שאילולא גילוי דבר הזיוף עלולים היו להשקיע את כספם בנייר הערך של גבעות.

באשר לרווח הכספי המתון מאוד שהפיק הנאשם, טען בא כוח המאשימה שרק לאחרונה קבע בית משפט זה שהנזק הכספי אינו חזות הכל ויש לבחון את הפוטנציאל לנזק שגרמו מעשיו של הנאשם כפי שצפה ותכנן אותם ולא דווקא את התוצאה הסופית.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי זו הולכת ומחמירה בשנים האחרונות וקובעת תג מחיר של מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופה ממושכת בהינתן העובדה שמדובר במעשים שפגיעתם קשה במשק הישראלי.

בא כוח המאשימה התייחס לארבעה פסקי דין שעסקו בעניינים דומים. ת"פ (שלום ת"א) 10121/01 **מדינת ישראל נ' כהני** (30.9.2002), בה נדון עניינו של נאשם שמסר ביודעין מידע מטעה וכוזב לאתר כלכלי באינטרנט שסיפק לציבור הגולשים שירותי מידע בנושא כלכלה, הפיק לעצמו רווח של כ-10,000 ש"ח וגם שם קבע בית המשפט שאין מדובר בפרץ של שטות והטיל על הנאשם מאסר למשך 18 חודשים מתוכם 6 לריצוי בפועל אם אפשרות לריצוי בעבודות שירות, קנס כספי בסך 40,000 ש"ח וכן מאסר על תנאי.

כמו כן הפנה בא כוח המאשימה לפסק דין בע"פ (מחוז ת"א) 70571/01 **מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה) נ' פודים טל** (23.3.2002) (להלן: "**פרשת פודים**") שם קבע בית המשפט של ערעור שהעונש שהוטל על ידי בית משפט קמא, שלא הרשיע את הנאשם, אינו הולם את חומרת מעשיו והטיל עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס כספי בסך 15,000 ש"ח. כך גם בת"פ 6952/06 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' דאהן** שם הוטל עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על מרבית הנאשמים וכן ע"פ 1027/94 **זילברמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(4) 502 (1999) (להלן: "**פרשת זילברמן**") שם קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והחמיר בעונש שהוטל על הנאשם לכדי 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

4. בא כוח המאשימה עתר לבית המשפט לקבוע מתחם ענישה ראוי שנע בין 6-18 חודשי מאסר כאשר מתחם זה מאזן את השיקולים לקולא וחומרה, משקף עליה מתונה ומדורגת ברף הענישה ואינו מתעלם מהאמור בתסקיר.

בא כוח המאשימה ביקש לדחות את מסקנות תסקיר שירות המבחן הואיל והן עלולות ליצור פגיעה קשה בעקרון ההלימה ובהרתעת הרבים.

הנזק שנגרם לנאשם ומשפחתו אינם חריגים במקרה זה ממקרים אחרים, הרי תמיד הרשעת הנאשם בפלילים אינה

קלה ובצידה נזק לא מבוטל אך כל אלה הם פועל יוצא של מעשה הנאשם.

נסיבות חייו של הנאשם כמו גם הודאתו, מצבו הנפשי הן אמנם נסיבות שיש לתת להן את המשקל הראוי אך אין להעדיף על פני האינטרס הציבורי ויש לאזן בין אלה לאלה.

באשר לשיקול השיקום ביקש בא כוח המאשימה להפנות את הזרקור לעבר העובדה שהנאשם אינו עובד באופן סדיר, טרוד ומחוסר יכולת לשחזר את הצלחתו ומכאן שמשקלו של שיקול השיקום מוגבל.

5. לבסוף, טען בא כוח המאשימה שמדיניות המאשימה בעתירה לעונש במקרים דומים הינה למאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ולא לתקופה קצרה, ואך ורק בשל נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, הודאתו, מצבו הנפשי והאמור בתסקיר סברה המאשימה שניתן למקם את הנאשם בתחתית המתחם אם בית המשפט יראה בהליך השיקום כהליך משמעותי או אז היא תסתפק בעתירה לעונש של 6 חודשי עבודות שירות בעניינו, באופן חריג ויוצא דופן.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

6. בא כוח הנאשם, עו"ד שמאי, ציין בפתח טיעונו: "אנחנו ככלל לא עומדים על רגלינו האחוריות כנגד העתירה הזאת...". יחד עם זאת הוא ביקש מבית המשפט להפחית מהרף התחתון בשל התנהגותו השלומיאית של הנאשם בביצוע העבירה שנחשפה דקות לאחר ביצועה, בהתחשב בהודאת הנאשם, בהתחשב בתסקיר שקובע שעבודות שירות עלולות לגרום נזק לנאשם, בחרטה שהביע ובכך שמדובר בנסיבות חריגות ביחס לעבירות אחרות בשוק ההון.

7. שמעתי גם את דברי הנאשם שהביע צער, היכה על חטא והוסיף שהוא אינו יושן עקב מעשיו.

תמצית תסקיר שירות המבחן והתעודה הרפואית

8. מהאמור בתסקיר עולה שהנאשם בן 48, גרוש, כיום פרוד, אב ל-3 ילדים שלאחר שחרורו מהצבא החל לעסוק במוזיקה באופן מקצועי והתפרסם מכך ואף הקים להקה שזכתה להצלחה רבה ועד לשנת 2010 עשה חיל בעיסוקו זה אך חווה משבר עקב גירושיו מאשתו ובהמשך פרידתו מבת זוגתו כאשר לדבריו ביצע את העבירות בתקופת המשבר שחוה, תקופה בה חלה בהדרגה התדרדרות בקריירה המקצועית שלו והוא התקשה לשמור על אותה רמת חיים שהיה רגיל לה, חלה הרעה במצבו הנפשי תוך התמכרות לתרופות ובהמשך לקה אף בליבו אך המשיך להשתמש בכדורי שינה, שקע בדיכאון והתקשה לתפקד ואף עבר אירוע לא קל באפריל 2016 שבעקבותיו אושפז בשלוותה ומצוי בטיפול פסיכולוגי.

הנאשם אינו עובד, גר בקרבת בית גרושתו שמסייעת לו יחד עם אביו ובני משפחה נוספים. הוא מתמודד עם מצוקה רגשית, ריקנות ותסכול שמבקש לשקם את חייו.

9. בפרק הסיכום ממליץ שירות המבחן להסתפק בעונש קונקרטי חינוכי בדרך של עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות וזאת עקב החשש שהביע הנאשם מהעונש שיוטל עליו בעת שהוא מתמודד עם לחצים נפשיים ועומס רגשי וכן משום העובדה שהוא נמצא בהליך טיפול משמעותי ועל כן להערכת השירות במצבו הנפשי והתפקודי הירוד, יתקשה לעמוד בעונש של עבודות שירות אף אם יימצא מתאים לכך, לציין ששירות המבחן מדגיש את העובדה שקיימים גורמי סיכון שמאפיינים את אישיותו של הנאשם, הפער באישיותו והערכתו שהסיכוי להישנות עבירות

דומות הינו נמוך.

דין והכרעה

10. תיקון 113 לחוק העונשין יצר מנגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש. **בשלב ראשון** על בית המשפט לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות והאם אלה מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים. כאשר מדובר במספר אירועים על בית המשפט לגזור עונש נפרד לכל אירוע, או עונש כולל לכלל האירועים.

בשלב שני, בית המשפט אמור לקבוע את מתחם העונש ההולם ובנדון עליו להתחשב בשלושה פרמטרים, הכל כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין: ראשית, בערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; שלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

בשלב השלישי על בית המשפט לבחון את הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם ובהתחשב בהן, לגזור את הדין. העונש נגזר בתוך מתחם הענישה למעט נסיבות חריגות של שיקום או צורך יוצא דופן בהגנה על שלום הציבור.

ראו לצורך זה את ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.2013) בו התייחס בית המשפט העליון בהרחבה לתיקון 113 שבמסגרתו נקבע כאמור המנגנון התלת שלבי בגזירת העונש וראו גם את ת"פ (מחוזי ת"א) 62657-07-14 **מדינת ישראל נ' אורון** (15.3.2015).

קביעת מתחם העונש ההולם

11. שאלה נכבדה היא האם שעה שמוצג לבית המשפט הסדר "טווח" לעניין הענישה יש מקום שבית המשפט עצמו יקבע מתחם ענישה אם לאו והאם במקרה זה על בית המשפט לפרט את קביעתו לגבי מתחם עונש הולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך פירוט הנסיבות לגזירת העונש בתוך המתחם או לחריגה מאותו מתחם? הווה אומר, האם על בית המשפט להסתפק בשיקולים שנשקלו על ידי המאשימה שעה שהגיעה לאותו הסדר עם הנאשם או שמא עליו, גם במסגרת הסדר טיעון שבו מוצג לבית המשפט טווח ענישה, לפרט בהתאם לתיקון 113 את כל השיקולים הרלוונטיים.

כבר קבעתי בעבר שבמקרים בהם מוצג הסדר שבו הצדדים עותרים לבית המשפט להטיל על נאשם עונש מוסכם, הרי מלאכתו של בית המשפט קלה יותר במובן זה שעל פי העקרונות שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577 (2002) (להלן: "**פרשת פלוני**"), על בית המשפט לבחון האם העונש המוצע חורג מרמת הענישה הראויה והמקובלת באופן שמצדיק את התערבות בית המשפט בהסדר הטיעון.

12. על חשיבותו של שוק הון הוגן בכלכלה מודרנית נכתב לא אחת בפסיקה וכבר **בפרשת זילברמן** קבע כב' הנשיא ברק (**שם**, עמוד 519):

"אי הוודאות של ציבור המשקיעים, המסתמך על עיתונות פיננסית בדבר מהימנות המידע, פוגעת באמון המשקיעים בשוק (...). היא מחייבת גם הקצאת מקורות לבדיקת מהימנות המידע ומביאה על ידי כך לייקור הליך קבלת ההחלטות בשוק...".

עמוד 5

ובהמשך נקבע, ביחס לתכליתה של הוראת סעיף 54(א)(1) לחוק ניירות ערך (שם, עמוד 521):

"תכלית זו הינה הצורך בהגנה על ציבור המשקיעים ועל הצורך להבטיח את אמונו של ציבור המשקיעים בשוק ניירות הערך".

בע"פ 6020/12 מדינת ישראל נ' עדן (29.4.2013) קבע בית המשפט העליון (כב' השופט ד' ברק-ארז) שהתפשטותה של העבריינות הכלכלית כמו גם סכנותיה מחייבות להסיט את נקודת האיזון אל עבר הדגשת האינטרס הציבורי בענישה ראויה:

"אכן, כל בעלי הדין שבפנינו אינם עבריינים 'מקצועיים' או אף 'שחקנים חוזרים' בתחום של עבירות שימוש במידע פנים (...) עם זאת, סכנתן של עבירות אלה מבחינת ההגנה הנדרשת על האינטרס החברתי המוגן אינה נוגעת רק למצבים החמורים ביותר של תחולתן (...) גם אם הכישלון שבו הם נכשלו אינו מייצג את המערערים והמשיב - אף הם פגעו בשוק ההון ואף הם פעלו מתוך תאוות בצע".

וכן ראו דברי כב' השופט נ' סולברג בע"פ 3164/14 פן נ' מדינת ישראל (29.6.2015) ביחס לעבריינות הכלכלית:

"עבריינות כלכלית מעין זו שבכאן, נחזית לעיתים כמלאכה 'נקיה' ביחס לעבריינות שגרתית אחרת; ולא היא. מבצעי העבירות בכגון דא אינם נקיי-דעת. בעבירות טבוע גנאי (...) בצע כסף הניע את השניים לפגוע בחברות, במשקיעים, להפר את האמון כלפיהם, לפגוע בשוק ההון ובאמון הציבור בו".

13. ראיתי גם להפנות לעובדה שהנאשם ניצל את מדיית האינטרנט שהיא בעצם ערוץ תקשורת מרכזי בחיי החברה בכלל ובשוק ההון בפרט, בעלת השפעה רבה על התנהלות שחקנים בשוק ההון וניצל במה זו כדי לנסות ולהשיג את יעדו שהוא הפקת רווח כספי אישי.

אין להתעלם מעצם העובדה שמדובר במעשים שנעשים בקלות רבה, ולפעמים בקלות בלתי נסבלת, של שימוש במקלדת תוך הסתרת הזהות, תוך זיוף כתבה שלכאורה נכתבה באתר אינטרנט של עיתון כלכלי מוכר, תוך שליחת הודעות למספר אתרים כלכליים בדבר הרצון של חברה בינלאומית ידועה ומוכרת לרכוש את חברת היעד, שהנאשם השקיע סכום כסף נכבד מאוד ברכישת ניירות הערך שלה יום לפני כן.

הקלות של ביצוע מעשים אלה אל מול הקושי באיתור מבצעי העבירות, העובדה שמדובר בבמה מרכזית שקלה לתמרון על ידי אותם גורמים שמנצלים לרעה את הבמה שניתנת להם על מנת להפיץ מידע שקרי ובמקרה זה אף מזויף כדי להעשיר את כיסם, כל אלה מחייבים את בית המשפט לקבוע מתחם ענישה מחמיר כדי להלום את חומרת המעשים ואת הנזק שמעשים אלה עלולים לגרום לשוק ההון.

עקרון ההרתעה חייב למצוא את ביטויו המשמעותי במקרים כאלה שמא העונש החמור שיוטל על מבצעי עבירות כאלה ירתיע עבריינים בפוטנציה.

14. אין להתעלם מהעובדה שהפרסום נועד לעיניהם ואוזניהם של משקיעים בשוק ההון שגולשים באותם אתרים כדי לתור אחר מידע שיכול לסייע להם לבצע השקעות באופן מושכל ועל בסיס מידע שמופץ על ידי גורמים שונים, כאשר הנחת הבסיס הינה שמדובר במידע אמיתי, או לכל הפחות מידע שמתבסס על הערכות של

אנשי מקצוע, ואותם משקיעים אינם מעלים בדעתם שחלק מאותם גורמים שמפרסמים את המידע עושים זאת בכוונת מכון כדי להטעות את השוק תוך שימוש באמצעים פסולים של זיוף ומרמה כדי להשיג את מטרותם. השימוש בכלים כדי להסוות את זהות המפרסם מנעה מאותם משקיעים בפוטנציה את האפשרות לגלות דבר הזיוף ונטעה בהם אולי תחושה של אמינות.

יפים לעניין זה הדברים הבאים שנאמרו בפרשת פודים:

"האינטרנט הוא כלי חשוב. מי שמשמש באינטרנט צריך אמנם לקחת בחשבון כי מדובר במידע ממקורות אנונימיים לגביו (...) לשיטתנו יש הבדל מהותי בין מידע שהועבר באינטרנט ואשר התברר אחר כך כבלתי נכון מחמת טעות, שלא בזדון, של מי שהעביר אותו, לעומת מידע כוזב שמועבר באופן שיטתי, מתוך מגמה להשפיע על כל המשתמשים האחרים באותו אתר

(...)

תפקידו של בית המשפט (...) הינו להבהיר כי לא יתכן שהאינטרנט יהפוך מקום להעברת מידע כוזב ביוזעין העלול להטעות אחרים, רק בהסתמך על הקלות ועל האנונימיות, כביכול, של העברת המידע, היוצרת, בלשונו של בית משפט קמא, 'תפיסה מוטעית של מציאות ווירטואלית'."

15. על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לרבות התכנון המוקדם שקדם לביצועה, אין מחלוקת בין הצדדים אף שהסנגור ביקש לשכנע את בית המשפט שחרף התכנון המוקדם וחרף התחכום שבמעשי הנאשם - שימוש במספר שמות משתמש, שימוש בתוכנות מחשב שונות ובשרת המשמש לצורך הסתרת כתובת IP כדי להסוות את זהותו, זיוף של הידיעה ושתיילתה, הפצת הידיעה במספר אתרי אינטרנט, הרכישה המוקדמת בסכום משמעותי של נייר הערך, הבדיקה המקדמית שערך הנאשם לצורך אומדן והשערה של שיעור הרווח שצפוי לו מהפצת ידיעה כוזבת - ניסה עו"ד שמאי לשכנע את בית המשפט שמדובר במעשה שלומיאל שבוצע על ידי נאשם לא מתוחכם.

16. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה הן סיבות כלכליות, אף שמתקשה אני לקבל טיעון שמצוקה כלכלית עמדה בבסיס מעשי הנאשם. זאת הואיל ומדובר במי שעסק במסחר בשוק ההון כדבר שבשגרה ומי שהשקיע סכום של 100,000 ש"ח ברכישת ניירות הערך של השותפות, כך שאין מדובר במי שסבל מחסרון כיס ולכל הפחות לא הוכיח טענה של מצוקה כספית או חסרון כיס.

17. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם במקרה זה הרי עתירתה של המאשימה לקביעת רף תחתון של 6 חודשים ורף עליון של 18 חודשים היא הוגנת ביותר בנסיבות העניין והיא משקללת את כלל הנסיבות הרלוונטיות, הן לקולא והן לחומרה, לרבות אינטרס השיקום שמשקלו אינו מבוטל במקרה זה, כפי שיפורט בהמשך.

גזירת העונש בתחום המתחם

על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

18. הנאשם הודה כאמור בביצוע העבירה, הביע חרטה וצער, חסך מזמן שיפוטי, הנאשם נעדר הרשעות קודמות וזו הסתבכותו הראשונה בפלילים והוא ביצע את מעשיו בתקופה לא קלה בחייו שעה שהיה נתון בסערת רגשות לאחר שחוזה משבר אישי ומשפחתי.

19. על נסיבותיו של הנאשם פירט שירות המבחן בהרחבה כפי שפירטתי לעיל, לרבות המשבר הנפשי שחוזה, התמכרותו לתרופות, הליך הגמילה שעבר, ניסיונות השיקום שעשה ועושה ושאיפתו לחזור למסלול חיים נורמטיבי ותקין.

20. שקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים למקרה זה והגעתי למסקנה שאין כל אפשרות לקבל את המלצת שירות המבחן.

מתפקידו של תסקיר שירות המבחן לבחון את נסיבותיו של הנאשם ולהגיש את המלצתו לבית המשפט מנקודת מבט טובת הנאשם, מבלי ששירות המבחן נדרש על פי דין לבחון ספקטרום רחב יותר של שיקולים ומבלי ליתן כל משקל לאינטרס הציבורי ולערכים המוגנים שבבסיס הוראות הדין הרלוונטיות ולאינטרסים אחרים שבית המשפט שוקל שעה שהוא גוזר את דינו של נאשם.

הלכה היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצת שירות המבחן, ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' סגל, פ"ד לה (4) 313 (1981):

"שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית המשפט, וזאת, בין היתר, מאחר שהוא אינו מופקד על הראייה הכוללת, הבוחנת גם את אלמנט ההרתעה הכללי ונתונים כיוצא באלה (...). השירות רואה את עיקר מעייניו במיצוי של היבט מוגדר של הנתונים, הנאספים לקראת ההכרעה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיוצר את האיזון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן המקטע או המקטע".

כן ראו רע"פ 745/86 הרוש נ' מדינת ישראל (12.1.1987):

"כבודו של התסקיר במקומו, אך אין חובה על בית-המשפט לאמצו ואף אין זה רצוי ונכון שיתקבל הרושם כי הזמנת תסקיר שירות המבחן פירושה כשלעצמה כי כל שיומלץ שם גם מחייב אוטומטית את בית המשפט. לבית המשפט יש שיקול דעת ואין זה רצוי שיתקבל הרושם כי בית המשפט כפות על ידי ההמלצה..."

21. עם כל החשיבות לאמור בתסקיר שירות המבחן, אין בית המשפט יכול לקבל המלצה שמבטלת כמעט כליל את משקלו של האינטרס הציבורי והערכים המוגנים שעומדים בבסיס האיסור שנקבע על ידי המחוקק ואת הצורך להגן על פעילותו של שוק הון שקוף, שוויוני, הוגן, שאינו סובל מתופעות של ניצול לרעה על ידי מי שבידם היכולת לעשות כן וגם על ידי מי שמנסים לתמרן את פעילותם של המשקיעים באמצעות הפצת ידיעות כוזבות, ובמקרה שבפניי זיוף כתבה עיתונאית והפצת מידע כוזב בדבר אותה כתבה שהופצה באתרים המשמשים משקיעים פוטנציאליים. הפצת מידע שכזה עלולה היתה לגרום להפסד כספי לאותם משקיעים אך גם לפגוע במידת האמון בשוק ההון בכלל ובקרבת הגולשים באתרי האינטרנט בפרט.

22. מתחם הענישה והעונש בתוך המתחם במקרים רגילים, שעה שמדובר בעבירות כה מתוחכמות והגם שמדובר בנסיבות מיוחדות של נאשם, היו צריכים מובילים למסקנה שיש להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא ואולי אף לפרק זמן לא קצר. יחד עם זאת, נתתי את דעתי לטיעוני ב"כ המאשימה לעונש, לפיהם בשל נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, הודאתו, מצבו הנפשי והאמור בתסקיר סברה המאשימה שניתן למקם את הנאשם בתחתית המתחם אם בית המשפט יראה בהליך השיקום כהליך משמעותי, או אז היא תסתפק בעתירה לעונש של 6 חודשי עבודות שירות בעניינו, באופן חריג ויוצא דופן.

האמור בתסקיר שירות המבחן מלמד שהנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקום, לאחר שעבר משבר נפשי קשה, שרק משום צנעת הפרט אינני מוצא מקום לפרט ביתר אודות אירוע קשה זה, הרי הדעת נותנת שיש לאפשר לשירות המבחן להשלים את ההליך הטיפולי בו החל יחד עם הנאשם ויש בו, להערכת שירות המבחן, לסייע לנאשם לשקם את דרכו והתנהלותו.

23. לאחר ששקלתי את כל השיקולים לקולא וחומרה ונתתי דעתי לטיעוני הצדדים, לפסיקה שהוגשה ולהלכות שניתנו על ידי בית המשפט העליון בעבירות כלכליות בכלל ובמקרים דומים בפרט, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

הנאשם יוכל לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות, אם ימצא מתאים לכך על ידי הממונה על עבודות השירות.

ב. 9 חודשי מאסר אך הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים אחת העבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך של 30,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים על סך של 6,000 ש"ח כל אחד, החל מיום 1.5.2017 ובכל ראשון לחודש אחריו. אי עמידה בתשלום אחד תעמיד את כל היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' ניסן
תשע"ז, 06 אפריל
2017, במעמד
הצדדים.
חאלד כבוב, שופט